

Ôsmy je zo siedmich – číslo jeden

Millerove dve Rímy

Jeff Pippenger

2023-09-13

William Miller založil svoje prorocké poslanstvo na rámci dvoch pustošiacich mocností, ktoré správne stotožnil s pohanským Rímom a pápežským Rímom.

„William Miller si pri uplatňovaní svojej hermeneutiky všimol, že v rozličných apokalyptických pasážach sa opakuje téma sporu medzi Božím ľudom a jeho nepriateľmi. Vo svojej analýze prenasledujúcich mocností proti Božiemu ľudu v priebehu vekov rozvinul koncepciu dvoch ohavností, vymedzených ako pohanstvo (prvá ohavnosť), symbolizujúce prenasledujúcu silu mimo cirkvi, a pápežstvo (druhá ohavnosť), predstavujúce prenasledujúcu moc vnútri cirkvi. Práve motív dvoch ohavností charakterizoval väčšinu jeho nasledujúcich prorockých výkladov.“ P. Gerard Damsteegt, *Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission*, 22.

Teológovia adventizmu uznávajú skutočnosť, že Millerov rámec prorockej aplikácie tvorili dve pustošiace mocnosti, pohanstvo a pápežstvo, aj keď to pokladajú iba za analýzu milleritských dejín, a nie za pravdu, ktorú mu dal Boh.

„Boh poslal svojho anjela, aby pôsobil na srdce jedného roľníka, ktorý neveril Biblii, a viedol ho k skúmaniu proroctiev. Boží anjeli opakovane navštevovali tohto vyvoleného, aby usmerňovali jeho myseľ a otvárali jeho porozumeniu proroctvá, ktoré boli Božiemu ľudu vždy nejasné. Jemu bol daný začiatok reťaze pravdy a bol vedený ďalej, aby hľadal článok za článkom, až napokon hľadel s úžasom a obdivom na Božie slovo. Uvidel v ňom dokonalú reťaz pravdy. To Slovo, ktoré pokladal za neinšpirované, sa teraz otvorilo pred jeho zrakom vo svojej kráse a sláve. Uvidel, že jedna časť Písma vysvetľuje inú, a keď bol jeden oddiel jeho porozumeniu uzavretý, našiel v inej časti Slova to, čo ho vysvetľovalo. Na sväté Božie slovo hľadel s radosťou a s najhlbšou úctou a bážňou.“ *Early Writings*, 230.

„Jeho anjel“ je sestrou Whiteovou priamo označený ako Gabriel.

„Slová anjela: ‚Ja som Gabriel, ktorý stojí v Božej prítomnosti,‘ ukazujú, že zastáva postavenie vysokej cti na nebeských dvoroch. Keď prišiel s poslanstvom k Danielovi, povedal: ‚Nikto mi v týchto veciach nepomáha, iba Michael [Kristus], váš knieža.‘ Daniel 10:21. O Gabrielovi Spasiteľ hovorí v Zjavení slovami, že ‚On ho poslal a oznámil po svojom anjelovi svojmu služobníkovi Jánovi.‘ Zjavenie 1:1. A anjel Jánovi vyhlásil: ‚Som spoluslužobník s tebou a s tvojimi bratmi, prorokmi.‘ Zjavenie 22:9, R.V. Obdivuhodná myšlienka — že anjel, ktorý stojí hneď po Synovi Božom v cti, je ten, ktorý bol vyvolený, aby zjavoval Božie zámery hriešnym ľuďom.“ *Túžba vekov*, 99.

„Podivuhodná myšlienka — že anjel, ktorý stojí hneď po Synovi Božom v pocte, je ten, ktorý bol vybraný, aby otvoril zámery Božie“ myslí Williama Millera. Nielen Gabriel, ale anjeli v množnom

čísle viedli jeho porozumenie proroctvám, „ktoré boli Božiemu ľudu vždy temné“. Gabriel a ďalší anjeli viedli Millera postupne Bibliou od 1. Mojžišovej d'alej. Preto bol privedený k najdlhšiemu časovému prorocktvu v Biblii, ktorým je „sedem časov“ (dvetisícpäťstodvadsať rokov) z 3. Mojžišovej dvadsiatej šiestej kapitoly, dávno predtým, ako bol privedený k dvetisícristo dňom z Daniela ôsmej kapitoly a štrnásteho verša.

„Potom som sa oddal modlitbe a čítaniu slova. Rozhodol som sa odložiť všetky svoje predsudky, dôkladne porovnávať Písmo s Písmom a venovať sa jeho štúdiu pravidelným a metodickým spôsobom. Začal som knihou Genezis a čítal som verš po verši, nepostupujúc rýchlejšie, než sa význam jednotlivých úsekov natoľko vyjasnil, aby ma zbavil akýchkoľvek rozpakov vzhľadom na akýkoľvek mysticismus alebo rozpory. Kedykoľvek som našiel niečo nejasné, mojím zvykom bolo porovnať to so všetkými súvisiacimi miestami; a s pomocou CRUDENA som skúmal všetky texty Písma, v ktorých sa nachádzali niektoré z významných slov obsiahnutých v ktoromkoľvek nejasnom úseku. Potom, keď každé slovo dostalo svoj náležitý význam vo vzťahu k predmetu textu, ak môj pohľad naň bol v súlade s každým súvisiacim miestom v Biblii, prestalo to byť ťažkosťou. Týmto spôsobom som pri svojom prvom prečítaní Biblie pokračoval v jej štúdiu asi dva roky a bol som úplne presvedčený, že ona sama je mojím vlastným vykladačom. Zistil som, že porovnaním Písma s dejinami sa všetky prorockvá, nakoľko sa naplnili, naplnili doslovne; že všetky rozličné obrazy, metafory, podobenstvá, prirovnania atď. v Biblii boli buď vysvetlené v ich bezprostrednej súvislosti, alebo boli výrazy, ktorými boli vyjadrené, definované v iných častiach slova, a keď sú takto vysvetlené, majú sa chápať doslovne v súlade s takýmto vysvetlením. Tak som dospel k pevnému presvedčeniu, že Biblia je sústavou zjavených právd, podaných tak jasne a jednoducho, že „ani pútnik, hoci aj prostý, na nej nezablúdi.“ ...

„Na základe ďalšieho štúdia Písem som dospel k záveru, že sedem časov pohanskej nadvlády sa musí začať vtedy, keď Židia prestali byť nezávislým národom pri zajatí Manassesa, ktoré najlepší chronológovia kládli do roku 677 pred Kr.; že 2300 dní sa začalo so sedemdesiatimi týždňami, ktoré najlepší chronológovia datovali od roku 457 pred Kr.; a že 1335 dní, začínajúcich od odstránenia každodennej obete a postavenia ohavnosti spustošenia, Daniel, siedma kapitola, jedenásty verš, sa má datovať od ustanovenia pápežskej nadvlády po odstránení pohanských ohavností, čo by podľa najlepších historikov, ktorých som mohol preskúmať, malo byť datované približne od roku 508 po Kr. Ak sa všetky tieto prorocké obdobia počítajú od jednotlivých dát, ktoré najlepší chronológovia určili pre udalosti, od ktorých sa zjavne majú počítat, všetky by sa skončili spolu, približne v roku 1843 po Kr. Tak som bol v roku 1818, na konci svojho dvojročného štúdia Písem, privedený k vážnemu záveru, že asi o dvadsaťpäť rokov od toho času budú všetky záležitosti nášho terajšieho stavu ukončené...“ William Miller's Apology and Defense, 6, 12.

Pravidlo prvého zmienenia stanovuje, že prvá zmienená vec má najväčší význam; a prvou vecou zmienenou v Zjavení, kapitole prvej, verši prvom, je komunikačný proces, ktorý Otec používa, keď odovzdáva posolstvo Ježišovi, ktorý ho následne odovzdáva svojmu anjelovi, ten ho potom odovzdáva prorokovi, ktorý ho následne zapisuje a posieľa cirkvám. Keď adventizmus odmietol dielo a objavy Williama Millera, neodmietol iba svoje základy, ale odmietol aj samotný komunikačný proces, ktorý Millera priviedol k jeho porozumeniam, a odmietol proces, ktorý je

jedinou cestou, po ktorej môžu ľudia porozumieť Zjaveniu Ježiša Krista, ktoré sa otvára tesne pred uzavretím doby milosti.

Miller bol vedený k tomu, aby porozumel, že sedem časov z Leviticus sa začalo v roku 677 pred Kr. Až v roku 1856 Pán použil Hiram Edsona na to, aby určil, že rozptýlenie siedmich časov bolo vykonané aj proti severným desiatim kmeňom Izraela. Pán sa usiloval rozvinúť porozumenie siedmich časov v súlade s Millerovým základným objavom siedmich časov, no ďaleko za jeho hranicami. Ale v roku 1856 sa svetlo predložené Hiramom Edsonom záhadne skončilo, lebo ôsmy článok v sérii sa končil slovami Jamesa Whitea, vtedy redaktora Review and Herald: „Pokračovanie nabudúce.“ Malo to byť „pokračovanie“, ale až po 11. septembri 2001, keď Pán viedol svoj ľud k „starým chodníkom“ a napokon k nedokončenej sérii článkov napísaných Hiramom Edsonom.

V súčasnosti sa nezaobráame vzburou, ktorá sa začala krátko po veľkom sklamaní, ale iba poukazujeme na to, že hoci bol Miller vedený k „siedmim časom“ z Leviticus dvadsaťšesť, je zrejmé, že Pán zamýšľal rozšíriť počiatočné porozumenie siedmich časov nad rámec Millerovho základného chápania tejto témy. Vyvolil si Hiram Edsona, toho istého služobníka z tej istej histórie, ktorého si predtým vyvolil, aby prijal videnie o Kristovi vstupujúcom 23. októbra 1844 do Najsvätejšieho miesta.

Preto som použil slová adventistického teológa, aby som uznal, že rámec pre všetky Millerove prorocké aplikácie bol založený na jeho chápaní dvoch pustošiacich mocností, ktoré sú v knihe Daniel znázornené ako „každodenná obeť“ (pohanstvo), ktorá je vždy spojená buď s „prestúpením“, alebo „ohavnosťou“, pričom obe predstavujú rozdielne aspekty pustošiacej moci pápežstva. Millerovo základné chápanie rímskych mocností sa od čias dejín, ktoré predstavuje, značne prehĺbilo.

Boží anjeli vrátane Gabriela viedli Millera k porozumeniam, ktoré hlásal. Tieto porozumenia zahŕňali proroctvá, ktoré hlásal, pravidlá biblického výkladu, ktoré používal, ako aj rámec, ktorý mu umožnil správne usporiadať proroctvá. Millerovi bol daný rámec, podľa ktorého dvoma pustošiacimi mocnosťami, o ktorých sa hovorí v Danielovi, boli pohanský Rím a pápežský Rím. Future for America bolo vedené k rámcu troch pustošiacich mocností: draka, šelmy a falošného proroka.

A videl som troch nečistých duchov, podobných žabám, vychádzať z úst draka, z úst šelmy a z úst falošného proroka. Lebo sú to duchovia démonov, ktorí činia znamenia a vychádzajú ku kráľom zeme i celého sveta, aby ich zhromaždili do boja toho veľkého dňa všemohúceho Boha. Zjavenie 16:13, 14.

Budúcnosť rámca Ameriky je vystavaná na Millerovom diele, no presahuje tam, kde jeho dielo skončilo. Adventizmus opustil jeho rámec a vrátil sa k teológii odpadlickeho protestantizmu a Ríma. Tá istá línia proroctva, ktorá sa začína v knihe Daniel, pokračuje v knihe Zjavenie.

„Zjavenie je zapečatená kniha, ale je aj otvorená kniha. Zaznamenáva podivuhodné udalosti, ktoré sa majú odohrať v posledných dňoch dejín tejto zeme. Učenia tejto knihy sú určité, nie

mystické a nezrozumiteľné. V nej sa preberá tá istá línia proroctva ako v Danielovi. Niektoré proroctvá Boh zopakoval, čím ukázal, že im treba pripisovať dôležitosť. Pán neopakuje veci, ktoré nemajú veľký význam.“ Manuscript Releases, zväzok 9, 8.

Miller nedokázal pochopiť proroctvá knihy Zjavenia, pretože línia pohanstva a pápežstva, ktorá je tak pevne stotožnená v Danielovi, je v knihe Zjavenia rozvinutá tak, aby zahŕňala aj ďalšiu prenasledujúcu mocnosť, ktorá vstúpi na scénu prorockých dejín.

„Prostredníctvom pohanstva a potom prostredníctvom pápežstva Satan po mnoho storočí uplatňoval svoju moc v úsilí vyhladiť z povrchu zeme Božích verných svedkov. Pohanania i pápeženci boli ovládaní tým istým dračím duchom. Líšili sa iba v tom, že pápežstvo, predstierajúc službu Bohu, bolo nebezpečnejším a krutejším nepriateľom. Prostredníctvom rímskeho katolicizmu Satan zotročil svet. Vyznávajúca sa Božia cirkev bola strhnutá do radov tohto bludu a viac než tisíc rokov Boží ľud trpel pod dračím hnevom. A keď pápežstvo, zbavené svojej sily, bolo prinútené upustiť od prenasledovania, Ján uzrel novú moc, ako vystupuje, aby opakovala hlas draka a pokračovala v tom istom krutom a rúhavom diele. Táto moc, posledná, ktorá má viesť vojnu proti cirkvi a Božiemu zákonu, bola znázornená šelmou s rohmi podobnými baránkovým. Šelmy, ktoré jej predchádzali, vystúpili z mora, ale táto vystúpila zo zeme, čo predstavuje pokojný vzostup národa, ktorý je ňou symbolizovaný. „Dva rohy podobné baránkovým“ výstižne predstavujú povahu vlády Spojených štátov, ako je vyjadrená v jej dvoch základných zásadách, republikanizme a protestantizme. Tieto zásady sú tajomstvom našej moci a prosperity ako národa. Tí, ktorí ako prví našli útočisko na brehoch Ameriky, sa radovali, že dosiahli krajinu slobodnú od namyslených nárokov pápežstva a od tyranie kráľovskej vlády. Rozhodli sa vybudovať vládu na širokom základe občianskej a náboženskej slobody.“

„Avšak prísne ťahy prorockej ceruzky odhaľujú zmenu v tomto pokojnom obraze. Šelma s rohmi podobnými baránkovým hovorí hlasom draka a ,vykonáva všetku moc prvej šelmy pred ňou.‘ Proroctvo vyhlasuje, že povie obyvateľom zeme, aby zhotovili obraz šelmy, a že ,spôsobí, aby všetci, malí i veľkí, bohatí i chudobní, slobodní i otroci, prijali znak na svoju pravú ruku alebo na svoje čelo; a aby nik nemohol kupovať ani predávať, iba ten, kto má znak, alebo meno šelmy, alebo číslo jej mena.‘ Tak protestantizmus kráča v stopách pápežstva.“ Signs of the Times, November 1, 1899.

Pre Millera predstavovala šelma z mora a šelma zo zeme v trinástej kapitole Zjavenia pohanský Rím, po ktorom nasledoval pápežský Rím. Miller sa tiež pokúsil uplatniť svoj výkladový rámec na sedemnástu kapitolu Zjavenia, avšak uzdravenie smrteľnej rany pápežstva, prorocká úloha Spojených štátov a Organizácie Spojených národov boli mimo božského rámca, ktorý mu bol daný anjelmi. Pre neho bola šelmou, ktorá vystúpila zo zeme v trinástej kapitole Zjavenia, pápežská moc.

Miller bol poslom, ktorý mal byť použitý na to, aby odňal plášť protestantizmu z rúk vyznávajúcich protestantov, ktorí vyšli z Temného stredoveku. Obdobie, keď budú Spojené štáty hovoriť ako drak, keď sa republikanizmus zmení na demokraciu a odpadlícky protestantizmus sa spojí s odpadlíckou vládou a zopakuje spojenie cirkvi a štátu, ktoré je obrazom pápežstva, bolo v

jeho dňoch ešte budúcnosťou. Z tohto dôvodu sa pokúsil zaradiť knihu Zjavenia do božského rámca, ktorý mu bol daný anjelmi.

Bol vyvolený, aby porozumel vzrastu poznania, ktorý nastal v roku 1798, keď bolo odpečatené videnie pri rieke Ulaj z Daniela ôsmej a deviatej kapitoly. Budúcnosťou pre Ameriku bolo porozumieť videniu pri rieke Hidekel z Danielových kapitol desať až dvanásť, ktoré bolo odpečatené v roku 1989, keď, ako je opísané v Danielovi jedenástej kapitole, vo verši štyridsať, krajiny predstavujúce bývalý Sovietsky zväz boli zmietnuté pápežstvom a Spojenými štátmi.

Rámec, ktorý anjeli dali organizácii Future for America, bol založený na identifikácii a aplikácii prorockta v kontexte trojitého zväzku draka, šelmy a falošného proroka.

„Svetlo, ktoré Daniel prijal od Boha, bolo dané zvlášť pre tieto posledné dni. Videnia, ktoré videl pri brehoch Ulaja a Hiddekelu, veľkých riek Šineáru, sa teraz naplňajú a všetky predpovedané udalosti sa čoskoro uskutočnia.“ Testimonies to Ministers, 112.

Milleriti predkladali posolstvo prvého a druhého anjela a ohlasovali začiatok súdu. Budúcnosťou pre Ameriku je predkladanie posolstva tretieho anjela.

Ja som sadil, Apollo polieval; ale vzrast dal Boh. A tak nič nie je ani ten, kto sadi, ani ten, kto polieva, ale Boh, ktorý dáva vzrast. Ten, kto sadi, a ten, kto polieva, sú jedno; a každý dostane svoju vlastnú odmenu podľa svojej vlastnej práce. Lebo sme Boží spolupracovníci; vy ste Božia roľa, Božia stavba. Podľa Božej milosti, ktorá mi bola daná, ako múdry staviteľ položil som základ a iný na ňom stavia. Ale každý nech si dáva pozor, ako na ňom stavia. Lebo nikto nemôže položiť iný základ okrem toho, ktorý je položený, a tým je Ježiš Kristus. 1 Korint'anom 3:6–11.

Aby ste správne predstavili posolstvo tretieho anjela, musíte predstaviť aj posolstvá prvého a druhého anjela, lebo je nám oznámené, že nemôže byť tretie bez prvého a druhého. Prvé a druhé posolstvo sú základom a tretie je vrcholovým kameňom, no tretie posolstvo nikdy nebude popierať ani odporovať prvému a druhému. Ak to robí, nie je to pravé posolstvo.

„Prvé a druhé posolstvo boli dané v rokoch 1843 a 1844 a my sa teraz nachádzame pod vyhlásením tretieho; no všetky tri posolstvá sa majú stále hlásať. Je to teraz práve tak nevyhnutné ako kedykoľvek predtým, aby boli opakované tým, ktorí hľadajú pravdu. Perom i hlasom máme rozozvučať toto vyhlásenie a ukazovať ich poradie i uplatnenie prorockiev, ktoré nás privádzajú k posolstvu tretieho anjela. Tretie nemôže byť bez prvého a druhého. Tieto posolstvá máme dávať svetu v publikáciách i v kázaniach, pričom v línii prorockých dejín máme ukazovať veci, ktoré boli, i veci, ktoré budú.“ Selected Messages, kniha 2, 104, 105.

Je tu veľmi pozoruhodné pozorovanie dejín milleritov a našich dejín. Milleriti boli začiatkom a my sme koncom. Oni predkladali a žili posolstvá prvého a druhého anjela. My predkladáme tretie anjelské posolstvo. Ich odpečatené posolstvo (videnie Ulai) sa nachádza v dvoch kapitolách Daniela a naše (videnie Hiddekel) sa nachádza v troch kapitolách. Oni určili prvé a druhé beda a žili uprostred naplnenia druhého beda. My určujeme a žijeme uprostred naplnenia tretieho beda. Rámcom ich prorockej aplikácie bol pohanský Rím (drak) a pápežský Rím (šelma). Rámcom našej

prorockej aplikácie je moderný Rím ako trojitá šelma.

Keď začíname uvažovať o charakteristike pápežského Ríma v sedemnástej kapitole Zjavenia ako o ôsmom, ktorý je zo siedmich, je užitočné zvážiť, čo milleriti chápali o Ríme počas zakladajúcej histórie. Tretí anjel bude mať ďalšie svetlo, no toto svetlo nikdy nebude protirečiť ustanovenej pravde.

Druhá, siedma, ôsma, jedenásta a dvanásť kapitola knihy Daniel, okrem iných mocností, označujú Rím. Uvažujeme o dvoch fázach Ríma pred rokom 1798 — pohanskej a pápežskej — ako o rámci pre Millerove prorocké aplikácie. Miller a priekopníci stotožňujú, že „lupiči z tvojho ľudu“ v Danielovi, v jedenástej kapitole, vo verši štrnástom, predstavujú Rím.

A v tých časoch mnohí povstanú proti kráľovi juhu; aj násilníci z tvojho ľudu sa vyvýšia, aby naplnili videnie; ale padnú. Daniel 11,14.

V tomto verši je potrebné zvážiť prinajmenšom dva dôležité body. Slovo „videnie“ v tomto verši je jedným z dvoch hebrejských slov v knihe Daniel, ktoré sa prekladajú ako „videnie“. Jedným z hebrejských slov prekladaných ako „videnie“ je châzôn a znamená sen, alebo proroctvo, alebo videnie. Slovo châzôn označuje prorocké dejiny alebo časové obdobie a v Danielovi sa nachádza desaťkrát a vždy sa prekladá ako „videnie“.

Ďalším hebrejským slovom, ktoré sa taktiež prekladá ako „videnie“, je mar-eh' a znamená zjav alebo výzor. Slovo mar-eh' označuje jednotlivý pohľad, určitý bod v čase. Hebrejské slovo mar-eh' sa v knihe Daniel nachádza trinásťkrát a prekladá sa šesťkrát ako „videnie“, štyrikrát ako „tvárnosť“, dvakrát ako „výzor“ a raz ako „peknej podoby“.

Lupiči z tvojho ľudu predstavujú Rím, a preto je práve prorocký námet Ríma tým, čo ustanovuje prorocké „videnie“ v knihe Daniel. Z tohto dôvodu je dôležité porozumieť významu Ríma ako prorockého symbolu.

Prorocká logika vyžaduje, aby slovo „videnie“, predstavujúce prorocké dejiny, bolo tým istým „videním“, o ktorom sa hovorí v knihe Zjavenie, lebo inšpirácia stotožňuje Daniela a Zjavenie ako tú istú knihu, že sa navzájom dopĺňajú, že sa navzájom privádzajú k dokonalosti a že tá istá línia proroctva, ktorá sa nachádza v Danielovi, je prevzatá v Zjavení. Tieto body predložené v Duchu proroctva už boli zahrnuté do tejto série článkov, takže ich nebudem znovu uvádzať. Pridám ešte ďalší bod, ktorý sme už od sestry Whiteovej takisto zahrnuli. Tým bodom je, že všetky knihy Biblie sa stretávajú a vrcholia v knihe Zjavenie. „Videnie“ prorockých dejín (châzôn), ktoré sa nachádza v Danielovi a je ustanovené prorockým predmetom Ríma, predstavuje videnie prorockých dejín v celej Biblii. Všetky knihy Biblie sa stretávajú a vrcholia v Zjavení a Boh si nikdy neprotirečí. Nikdy! Ak sa domnievate, že áno, niečomu nesprávne rozumiete. To isté hebrejské slovo (châzôn) je ako videnie preložené aj v knihe Prísloví.

Kde niet videnia, ľud hynie; ale blahoslavený je ten, kto zachováva zákon. Príslovia 29:18.

To je prvý bod, ktorý treba vo verši zvážiť. Ak nesprávne pochopíme Rím, potom nemôžeme ustanoviť videnie prorockých dejín. Táto skutočnosť v podstate určuje úsilie jezuitov a iných počas

dejín, ktorí zaviedli falošnú teológiu, aby zničili prorocký predmet Ríma. Keď uvažujeme o základnom porozumení Ríma, mali by sme to mať na pamäti.

„Tí, ktorí sa stanú zmätenými vo svojom chápaní slova a ktorí nedokážu rozpoznať význam antikrista, sa určite postaví na stranu antikrista. Teraz už nemáme čas na to, aby sme sa pripodobňovali svetu. Daniel stojí vo svojom údele a na svojom mieste. Proroctvá Daniela a Jána majú byť pochopené. Vykladajú jedno druhé. Dávajú svetu pravdy, ktorým by mal rozumieť každý. Tieto proroctvá majú byť svedectvom vo svete. Svojím naplnením v týchto posledných dňoch samy seba vysvetlia.“ Kress Collection, 105.

Ak nedokážete rozpoznať význam antikrista (Ríma), pridáte sa k Rímu, a toto varovanie je zasadené do kontextu schopnosti alebo neschopnosti porozumieť knihám Daniel a Zjavenie. Milleriti vybudovali základné porozumenie adventizmu na svojom stotožnení Ríma. Chápali, že Rím bol predstavený dvoma pustošiacimi mocnosťami, že obe boli fázami Ríma, no neboli na takom mieste dejín, aby videli Rím ako trojitú úniu, ako je predstavená v knihe Zjavenie. Daniel je teda základom, ktorý predstavujú Milleriti, a Zjavenie je vrcholovým kameňom, ktorý predstavuje Future for America. Je tu ešte ďalší bod z Daniela 11, verš 14, ktorý si želáme označiť.

Miller a priekopníci rozumeli tomu, že obraz z Nabuchodonozorovho sna predstavoval štyri kráľovstvá: Babylon, Médsko-Perziu, Grécko a Rím. Za štvrté kráľovstvo nedokázali vidieť, pretože chápali, že pápežský Rím bol jednoducho druhou fázou Ríma, a teda že štvrté kráľovstvo sa skončilo v roku 1798. Z ich dejinného hľadiska zostával už len jediný prorocký medzník: druhý príchod Krista, pri ktorom skala, ktorá bola vyťatá z vrchu, udrie do nôh obrazu. Milleriti rozpoznávali prorocké rozdiely medzi pohanským a pápežským Rímom, ale keďže boli nútení zosúladiť rok 1798 s Kristovým návratom, nevideli ďalej než po štyri kráľovstvá.

„Dospeli sme do času, keď je Božie posvätné dielo znázornené nohami sochy, v ktorých bolo železo zmiešané s mäkkou hlinou. Boh má ľud, vyvolený ľud, ktorého rozlišovanie musí byť posvätené a ktorý sa nesmie znesvätiť tým, že bude na základe stavať drevo, seno a slamu. Každá duša, ktorá je verná Božím prikázaniam, uvidí, že rozlišujúcim znakom našej viery je sobota siedmeho dňa. Keby vláda ctíla sobotu tak, ako Boh prikázal, stála by v Božej sile a na obranu viery raz odovzdanej svätým. Štátnici však budú podporovať falošnú sobotu a zmiešajú svoju náboženskú vieru so zachovávaním tohto dieťaťa a pápežstva, pričom ju postaví nad sobotu, ktorú Pán posvätil a požehnal, oddelil ju, aby ju človek zachovával ako svätú, ako znamenie medzi Ním a Jeho ľuďom po tisíc pokolení. Miešanie cirkevnictva a štátnictva je znázornené železom a hlinou. Toto spojenie oslabuje všetku moc cirkví. Toto vybavenie cirkvi mocou štátu prinesie zlé následky. Ľudia už takmer prekročili hranicu Božej zhovievavosti. Svoju silu vložili do politiky a spojili sa s pápežstvom. Ale príde čas, keď Boh potrestá tých, ktorí zbavili Jeho zákon platnosti, a ich zlé dielo sa obráti proti nim samým.“ Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 4, 1168.

Zjavenie sedemnásť je poslednou identifikáciou kráľovstiev biblického proroctva a označuje, že sedem kráľovstiev padlo a že ôsme kráľovstvo je trojité zjednotenie moderného Ríma. Ak je prvou zmienkou o kráľovstvách biblického proroctva 2. kapitola Daniela, a nepochybne ňou je, potom by posledná zmienka mala byť znázornená tou prvou. Ako môžu štyri kráľovstvá z 2. kapitoly Daniela

súhlasit' s ôsmimi kráľovstvami v Zjavení sedemnást'?

Pamätajme teda, ako budeme pokračovať, že milleriti nemohli vidieť prorocké udalosti za hranicami svojich dejín. Posolstvo, ktorému rozumeli a ktoré hlásali, označovalo druhý príchod Krista za ďalší medzník prorockých dejín. Ak sú však milleritské chápanie Ríma ako symbolu, ktorý ustanovuje videnie prorockých dejín, a zároveň aj druhá kapitola Daniela oboma základnými pravdami milleritov, ako to môže byť v súlade s ôsmimi kráľovstvami sedemnásť kapitoly Zjavenia?

Ak si nie ste istí, či je socha z druhej kapitoly Daniela základnou skutočnosťou, stačí, ak sa zamyslíte nad priekopníckymi tabuľami z rokov 1843 a 1850. Na oboch je zobrazená socha z druhej kapitoly Daniela. Rovnako významné je aj to, že Ellen Whiteová uvádza, že obe tabuľe boli vytvorené podľa Božieho vedenia a podľa Jeho zámeru.

„Videla som, že mapa z roku 1843 bola vedená rukou Pánovou a že sa nemá meniť; že čísla boli také, aké ich On chcel; že Jeho ruka bola nad nimi a zakryla chybu v niektorých z týchto čísel, takže ju nikto nemohol vidieť, kým Jeho ruka nebola odňatá.“ Early Writings, 74, 75.

O schéme z roku 1850 uviedla:

„Videla som, že Boh bol pri vydaní mapy brata Nicholasa. Videla som, že v Biblii bolo proroctvo o tejto mape, a ak je táto mapa určená pre Boží ľud, ak je postačujúca pre jedného, je aj pre druhého, a ak jeden potreboval novú mapu namaľovanú vo väčšej mierke, všetci ju potrebujú práve tak.“ Manuscript Releases, zväzok 13, 359.

Jestvuje starobylé príslovie zo sveta, ktoré hovorí: „Blud má mnoho ciest, ale pravda iba jednu.“ Jestvuje niekoľko rozličných bludov, ktoré boli použité, aby zabránili ľuďom rozpoznať, že novodobý Rím v Zjavení sedemnásť kapitoly je ôsmou hlavou, ktorá je zo siedmich. Jedným z týchto bludov, ktorý používajú teológovia adventizmu, je skreslené podanie historických kráľovstiev. Nehovorím tu o kráľovstvách biblického proroctva; to sú dve odlišné označenia. Kráľovstvá biblického proroctva sú ustanovené na základe prvej zmienky v druhej kapitole Daniela, avšak historické kráľovstvá predchádzali Babylónu. Ellen White jasne určuje, ktoré boli historické kráľovstvá, avšak teológovia adventizmu ignorujú inšpirované svedectvo a vytvárajú sled historických kráľovstiev, ktorý zatemňuje porozumenie, že Rím vždy vystupuje ako ôsmy a je zo siedmich. A predsa je to Rím, ktorý ustanovuje videnie.

Teológovia adventizmu a odpadlíckeho protestantizmu naznačujú, že kráľovstvami dejín boli Egypt, Asýria, Babylon, Médo-Perzia, Grécko, Rím a ďalšie. Sestra Whiteová nás informuje, že existuje tretie kráľovstvo dejín, ktoré sa oni rozhodli vynechať. Vynechávajú toto kráľovstvo, alebo vynechávajú Ducha proroctva? Oboje.

„Dejiny národov, ktoré jeden po druhom zaujali svoj určený čas a miesto a nevedomky vydávali svedectvo o pravde, ktorej významu sami nerozumeli, hovoria k nám. Každému národu a každému jednotlivcovi dnes Boh určil miesto vo svojom veľkom pláne. Dnes sú ľudia i národy meraní olovnícou v ruke Toho, ktorý sa nemýli. Všetci sa svojou vlastnou voľbou rozhodujú o svojom údele a Boh všetko riadi tak, aby sa uskutočnili Jeho zámery.

„Dejiny, ktoré veľké JA SOM vyznačilo vo svojom slove, spájajú článok za článkom v prorockej reťazi od večnosti v minulosti až po večnosť v budúcnosti, nám hovoria, kde sa dnes nachádzame v slede vekov a čo možno očakávať v čase, ktorý príde. Všetko, o čom proroctvo predpovedalo, že sa stane, až do prítomného času, bolo zaznamenané na stránkach dejín, a môžeme si byť istí, že všetko, čo ešte len príde, sa naplní vo svojom poriadku.

„Konečné zvrhnutie všetkých pozemských panstiev je jasne predpovedané v slove pravdy. V proroctve vyslovenom pri vynesení Božieho rozsudku nad posledným kráľom Izraela je dané posolstvo: ‚Takto hovorí Pán Hospodin: Zlož diadém a zlož korunu; ... povýš nízkeho a poníž vysokého. Prevrátim, prevrátim, prevrátim ju, a už jej nebude, dokiaľ nepríde Ten, komu právom patrí; a dám mu ju.‘ Ezechiel 21:26, 27.

„Koruna odňatá Izraelu prechádzala postupne na kráľovstvá Babylonu, Médo-Perzie, Grécka a Ríma. Boh hovorí: ‚Nebude jej viac, kým nepríde Ten, ktorému patrí právo na ňu; a dám mu ju.‘“

„Ten čas je blízko. Dnes znamenia doby vyhlasujú, že stojíme na prahu veľkých a slávnostných udalostí. Všetko v našom svete je v nepokoji. Pred našimi očami sa napĺňa Spasiteľovo proroctvo o udalostiach, ktoré majú predchádzať Jeho príchodu: ‚Budete počuť o vojnách a chýroch o vojnách... Povstane totiž národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu; a budú hlady, morové nákazy a zemetrasenia po rôznych miestach.‘ Matúš 24:6, 7.“

„Prítomnosť je časom nesmierného záujmu pre všetkých žijúcich. Vládcovia a štátnici, muži zastávajúci postavenia dôvery a authority, mysliaci muži i ženy všetkých vrstiev, upierajú svoju pozornosť na udalosti, ktoré sa odohrávajú okolo nás. Sledujú napäté, nepokojné vzťahy, ktoré panujú medzi národmi. Pozorujú intenzitu, ktorá sa zmocňuje každého pozemského prvku, a uvedomujú si, že sa má udiať niečo veľké a rozhodujúce — že svet stojí na pokraji ohromnej krízy.

„Anjeli teraz zadržiavajú vetry sváru, aby nevejali, kým svet nebude varovaný pred svojou prichádzajúcou skazou; no zhromažďuje sa búrka, pripravená strhnúť sa na zem; a keď Boh prikáže svojim anjelom, aby uvoľnili vetry, nastane taká scéna sváru, akú nijaké pero nedokáže opísať.

„Biblia, a jedine Biblia, poskytuje správny pohľad na tieto veci. Tu sú zjavené veľké záverečné výjavy v dejinách nášho sveta, udalosti, ktoré už vrhajú svoje tieň vopred; zvuk ich približovania sa spôsobuje, že sa zem chveje a ľudské srdcia ochabujú od strachu.“ Výchova, 178–180.

Tento úryvok prináša mnoho svetla pre našu dobu, no chceme poukázať na to, že sestra Whiteová jasne uvádza, že historickým kráľovstvom, ktoré predchádzalo Babylonu, bol Izrael, nie Asýria. Historické kráľovstvá, ktoré používajú teológovia, vynechávajú Izrael ako historické kráľovstvo, napriek moci a sláve, ktoré boli ustanovené za vlády kráľa Šalamúna, a napriek priamemu svedectvu inšpirácie prostredníctvom Ezechiela a Ellen Whiteovej, že koruna Izraela prešla na Babylon.

Ak aplikujeme inšpirovaný komentár na kráľovstvá dejín, zistíme, že Izrael treba zaradiť medzi tieto kráľovstvá. Izrael, Asýria a Egypt sú kráľovstvá dejín, ktoré predchádzali prvému kráľovstvu biblického proroctva, ktorým bol Babylon. Preto štvrtým kráľovstvom „dejín“ bol Babylon, piatym bolo Médo-Perzsko, šiestym bolo Grécko, siedmym bol pohanský Rím a ôsmym bol pápežský Rím, ktorý bol z tých siedmich, lebo predstavuje druhú fázu pohanského Ríma. Pri započítaní kráľovstiev dejín je pápežský Rím ôsmym a je z tých siedmich.

V siedmej kapitole Daniela máme kráľovstvá biblického proroctva znázornené šelmami. Babylon je lev, po ktorom nasledoval medveď Médo-Perzie. Tretím bolo Grécko ako leopard a potom Rím ako „strašná a hrozná“ šelma, ktorá mala „železné zuby“. Táto strašná šelma, v súlade so sochou z druhej kapitoly Daniela, je Rím, štvrté kráľovstvo biblického proroctva.

Milleriti chápali štvrté kráľovstvo ako Rím, a tak aj vlastnosti strašnej šelmy chápali týmto spôsobom a jednoducho uplatnili všetky prorocké charakteristiky šelmy na štvrté kráľovstvo. V danom úseku videli rozdiel medzi pohanským Rímom a pápežským Rímom, no nemohli vidieť piate kráľovstvo biblického proroctva, pretože správne použili prvú zmienku o kráľovstvách biblického proroctva ako svoj východiskový bod. Avšak rozdiel medzi oboma Rímami je v danom úseku prítomný, čo nám umožňuje uvažovať o rozdieloch medzi oboma Rímami tak, že predstavujú dve kráľovstvá. To však nie je bod, ktorý teraz zvažujeme.

Takto povedal: Štvrté zviera bude štvrtým kráľovstvom na zemi, ktoré sa bude líšiť od všetkých kráľovstiev; pohltí celú zem, pošliape ju a rozdrví ju na kusy. A desať rohov z tohto kráľovstva je desať kráľov, ktorí povstanú; a po nich povstane iný, a ten sa bude líšiť od predošlých a pokorí troch kráľov. A bude hovoriť veľké slová proti Najvyššiemu a bude sužovať svätých Najvyššieho a bude sa usilovať zmeniť časy a zákony; a budú vydaní do jeho ruky až do času a časov a polovice času. Ale zasadne súd a odoberú mu panstvo, aby ho zničili a zahladili až do konca. Daniel 7:23–26.

Štvrtým kráľovstvom v Danielovi dva je Rím. Desať rohov predstavuje desať národov, ktoré predstavujú kráľovstvo pohanského Ríma, a skôr než by pápežský Rím v roku 538 prevzal vládu nad svetom, tri z týchto kráľovstiev mali byť odstránené, čiže vytrhnuté. Potom povstal „malý“ „roh“ z ôsmeho verša s „očami ako oči človeka a ústami hovoriacimi veľké veci“. Ak máme vo štvrtom kráľovstve desať rohov a tri sú odstránené, aby „malý roh“ nahradil tie tri rohy, potom po odstránení troch rohov zostáva sedem rohov a malý roh je ôsmy, lebo Rím vždy vystupuje ako ôsmy a je zo siedmich. V tejto kapitole je mnoho svetla o Ríme v jeho dvoch fázach, no my tu iba poskytujeme druhé svedectvo, že prorocky, ako aj historicky, Rím vystupuje ako ôsmy a je zo siedmich.

V ôsmej kapitole nachádzame rozšírenie siedmej kapitoly. Táto kapitola opäť označuje kráľovstvá biblického proroctva, no vynecháva prvé kráľovstvo, Babylon, pretože keď Daniel prijal videnie ôsmej kapitoly, Babylon sa už veľmi blížil k svojmu koncu. V tejto kapitole je Médo-Perzia znázornená baranom, ktorý mal dva rohy. Grécko je znázornené capom s jedným rohom, ktorý je zlomený a zo zlomeného rohu vyrastajú štyri rohy. Potom po Grécku nasleduje „malý roh“ a tento malý roh opäť predstavuje Rím. Hoci Rím nebol priamym pokračovaním gréckeho impéria, tento úryvok zobrazuje malý roh tak, že vychádza z jedného zo štyroch rohov, ktoré povstali v gréckom

kráľovstve po tom, čo bol zlomený prvý roh — predstavujúci Alexandra Veľkého. Rím nebol potomkom Grékov, ale svoje dobývanie sveta začal z oblasti Grécka, a v tomto zmysle vyšiel z jedného z týchto štyroch rohov.

Preto nachádzame v ôsmej kapitole druhého svedka k siedmej kapitole. Médo-Perzia mala dva rohy, Grécko malo jeden a potom ešte štyri rohy. To sa rovná siedmim rohom pred Rímom, keďže malý roh vyšiel z jedného zo štyroch gréckych rohov. Dva plus jeden plus štyri sa rovná sedem, potom Rím, malý roh, je ôsmy a je z tých siedmich. Stojí za povšimnutie, že v tejto pasáži, ktorá označuje, že Rím vychádza z jedného z gréckych rohov, sa nachádza jeden z najväčších prorockých argumentov, s ktorým sa Miller a jeho spolupracovníci museli vo svojej histórii vyrovnáť.

Protestanti tej dejinnej školy trvali na tom, že malý roh Ríma nemohol byť Rímom, pretože proroctvo uvádza, že malý roh vyšiel z jedného zo štyroch gréckych rohov. Preto tvrdili, že malý roh predstavoval Antiocha Epifana, ktorý bol jedným zo seleukovských kráľov, ktorí pokračovali v dejinách po rozdelení ríše po smrti Alexandra Veľkého. Spor v dejinách milleritského hnutia o túto otázku bol natoľko veľký, že na grafe z roku 1843 bol uvedený argument proti protestantskému učeniu, založený na skutočnosti, že Daniel videl malý roh vychádzať z jedného zo štyroch gréckych rohov, a preto nemohol označovať Rím, lebo Rím nepochádzal z Grécka. Tento argument ovplyvnil všetky pasáže v Danielovi, v ktorých je označený Rím. Protestantské stanovisko zahŕňalo aj to, že „lupíči z tvojho ľudu“ vo verši štrnástom 11. kapitoly Daniela museli byť Antiochus Epifanes. Milleriti preto na grafe, o ktorom sestra Whiteová uviedla, že bol „riadený Pánovou rukou a nemal by byť menený“, zahrnuli odkaz na Antiocha Epifana, ktorý vysvetľoval, prečo nemohol byť tým štvrtým kráľovstvom. Ustanovuje Rím videnie prorockých dejín, alebo mocnosť, ktorá povstala proti Kristovi pri jeho ukrižovaní, predstavoval seleukovský kráľ, ktorý zomrel viac ako sto rokov pred Kristovým narodením?

Otázka, ktorá by mohla vzniknúť, znie: prečo bolo Danielovi ukázané, že Rím vychádza z jedného z gréckych rohov, ak Rím nebol priamym potomkom Grécka? Odpoveď znie, že začiatok vzostupu rímskej moci sa začal v tej oblasti, ktorá bola predtým gréckym územím; prečo však bolo proroctvo podané takým spôsobom, aby pripúšťalo takýto zmätok?

Aspoň jedna odpoveď, okrem dôležitosti povšimnutia si, kde sa Rím začal pozdvihovať, spočíva v tom, že hádanka, prečo Rím vždy vystupuje ako ôsmy a zároveň je zo siedmich, sa vysvetľuje tým, že Rím je spájaný s územím Grécka, aby sa zachoval zmysel hádanky, totiž že Rím je zo siedmich. Táto hádanka je natoľko dôležitá, hoci milleriti tento pojem zo svojho dejinného stanoviska nikdy nemohli pochopiť. Skutočnosť, že všetky odkazy nielen na mape z roku 1843, ale aj na mape z roku 1850, sú vyobrazeniami tém, o ktorých sa priamo hovorí v Božom prorockom Slove, s výnimkou jediného odkazu, ktorý zdôrazňuje, že Antiochos Epifanés nie je mocnosťou, ktorá sa postavila proti Kristovi, robí toto doplnenie na mape veľmi významným. Aké smutné je, že keď adventizmus opustil svoje základy, nachádza sa dnes v stave, keď učí, že mocnosťou verša štrnásteho z Daniela jedenástej kapitoly je Antiochos Epifanés, a nie Rím! Teraz učia to, proti čomu milleriti tak dôrazne vystupovali, že toto sporné učenie znázornili na mape z roku 1843!

Kráľovstvá dejín poukazujú na to, že Rím vystupuje ako ôsmy a je zo siedmich. „Malý roh“ v siedmej kapitole, ktorý hovorí „veľké slová proti Najvyššiemu“, vystupuje ako ôsmy a je zo siedmich. Rohy ôsmej kapitoly poukazujú na to, že Rím vystupuje ako ôsmy a je zo siedmich.

V nasledujúcom článku budeme uvažovať o tom, ako moderný Rím, ako je predstavený v sedemnásťkej kapitole Zjavenia, vystupuje ako ôsmy a je zo siedmich. Potom sa vrátíme k druhej kapitole Daniela a určíme, prečo sú štyri kráľovstvá z druhej kapitoly Daniela, ktoré predstavujú prvú zmienku o kráľovstvách biblického proroctva, v súlade s ôsmimi kráľovstvami zo sedemnásťkej kapitoly Zjavenia.